

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010358
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dubová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818010358.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dubovou v trestnej veci obžalovaného P. N. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 30. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku obžalovaného P. N. Q., nar. XX.XX.XXXX vo N. H. R., trvale bytom S., Š. XXXX/XX, prechodne bytom N. H. R., ul. O. K. č. XXX/XX, zamestnaný pre skutok právne posudzovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v období od 01.10.2010 doposiaľ vo N. H. R., ako aj na iných miestach, si ako zákonný otec maloletých detí B. Q., nar. XX.XX.XXXX a Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, voči týmto úmyselne neplní pravidelne vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že si aktívne nehladal vhodné zamestnanie, aby si tak mohol svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas plniť a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7P/25/2010 zo dňa 02.03.2010 bol zaviazaný prispievať na výživné na svoje maloleté deti sumou 100,00 Eur mesačne na každé z nich, ktoré bolo zvýšené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5P/40/2014 zo dňa 19.06.2014, na sumu 150,00 Eur mesačne na každé z nich, k rukám matky detí Z.. Z. Q.Á., nar. XX.XX.XXXX, čím dlhuje na výživnom poškodenej Z.. Z. Q. sumu najmenej 4.425,00 Eur,

spod obžaloby oslobodzuje, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal dňa 26.6.2018 na obžalovaného P. N. Q. obžalobu zo dňa 25.6.2018, sp.zn. Pv 726/17/7713, pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 29.6.2018, sp.zn. 12T/62/2018, proti ktorému obvinený P. N. Q. podal v zákonnej lehote odpor podaním osobne podaným na tomto súde dňa 3.10.2018.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného P. N. Q.Č. z prípravného konania (ďalej len obžalovaný), výsluchom svedkyne Z.. Z. Q. a podľa § 269 Trestného poriadku čítaním z prípravného konania rodných listov maloletých detí B. Q. a Z. Q., dokladov o úhrade výživného, výpisov z účtu, rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 2.3.2010, sp.zn. 7P/25/2010, a rozsudku zo dňa 19.6.2014, sp.zn. 5P/40/2014, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou a Prešov, správy Sociálnej poisťovne, správy katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov, lustrácie v zozname vozidiel, v evidencii priestupkov, odpisu registra trestov

obžalovaného, zo spisov tohto súdu sp.zn. 7P/25/2010 rodičovskej dohody a rozsudku zo dňa 2.3.2010, zo spisu sp.zn. 5P/40/2014 návrhu na rozvod manželstva a rozsudku zo dňa 19.6.2014, zo spisu sp.zn. 9P/49/2014 návrhu na zvýšenie výživného na mal. detí, zo spisu sp.zn. 6P/189/2017 návrhu na zvýšenie výživného na mal. detí, zo spisu sp.zn. 11Pc/23/2017 návrhu na vyporiadanie BSM po rozvode, z konania pred súdom čítaním e-mailu obžalovaného, odpovedí na lustrácie na obžalovaného v registri Generálnej prokuratúry, registri obyvateľov, registri priestupkov, registri Sociálnej poisťovne, registri STA, registri ZVJS, databáze súdov, odpisov registra trestov, potvrdenia o úhrade dlžného výživného vo výške 4425 Eur

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní nariadenom na deň 30.10.2019 nezúčastnil a súd po vyjadrení prítomných strán na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 255 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že voči svojim maloletým deťom B. a Z. na základe schválenej rodičovskej dohody rozsudkom zo dňa 2.3.2010, sp.zn. 7P/25/2010, si bol povinný plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 100 Eur mesačne, na každé z mal. detí k rukám ich matky Z.. Z. Q. vždy do 20 - tého dňa, toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 1.1.2010. Pretože bol nezamestnaný a nemal pravidelný príjem, vyživovaciu povinnosť v období 10/2010 - 8/2013 si plnil nepravidelne podľa svojich možností, pričom výživné platil poštovými poukázkami a neskôr prevodom na účet matky mal. Detí. Zdrojom jeho príjmu boli v tom čase krátkodobé príležitostné zamestnania a úspory. Po odsťahovaní mal. detí s ich matkou, začiatkom roka 2010, zo spoločného bydliska v S. do N. H. R., na novú domácnosť neprispieval, výživné platil nepravidelne, vždy sa však o mal. detí sa zaujímal, často ich navštevoval, kupoval oblečenie, veci do školy a voľný čas. Obžalovaný potvrdil, že peniaze, ktoré mali byť v zmysle rodičovskej dohody poukazované na výživné mal. deťom k rukám ich matky, tejto neposielal pravidelne, akceptoval vyčíslený dlh na výživnom za obdobie 10/2010 - 8/2013 vo výške 4425 Eur.

Svedkyňa Z.. Z. Q. na hlavnom uviedla, že po odchode zo spoločnej domácnosti s obžalovaným v roku 2009 bol obžalovaný na základe schválenej rodičovskej dohody rozsudkom zo dňa 2.3.2010, sp.zn. 7P/25/2010, povinný plniť vyživovaciu povinnosť na mal. deti B. a Z. na každé z nich vo výške 100 Eur mesačne, rozsudkom zo dňa 12.6.2014, sp.zn. 9P/49/2014, a následne rozsudkom zo dňa 19.6.2014, sp.zn. 5P/40/2014 bola vyživovacia povinnosť zvýšená na každé z mal. detí na sumu 150 Eur mesačne. Konanie o návrhu na zvýšenie výživného vedené na tomto súde pod sp.zn. 6P/189/2017 nie je právoplatne skončené. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plnil pravidelne v období 01/2010 - 9/2010, v októbri a decembri v roku 2010 výživné neuhradil, v roku 2011 - 2012 plnil vyživovaciu povinnosť len sporadicky a dlh na výživnom tak dosiahol sumu 4425 Eur. V tomto období mal. deťom prispieval materiálne kúpou oblečenia a hračiek, svedkyňa však nevedela uviesť, akou mierou sa na tom podieľal obžalovaný a akou jeho rodičia. Aj napriek svojmu nízkemu príjmu v hrubom cca 499 Eur mesačne a finančnej pomoci rodiny dokázala zabezpečiť, že mal. deti v tom čase netrpeli núdzou a neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného na nich nemalo trvalo nepriaznivé následky, v súčasnosti si obžalovaný vyživovaciu povinnosť plní riadne a včas a nie je dlh na výživnom.

Obžalovaný a Z.. Z. Q. sú rodičmi maloletých detí B. Q.Š., nar. X.XX.XXXX a Z. Q., nar. XX.X.XXXX. Rozsudkom zo dňa 2.3.2010, sp.zn. 7P/25/2010, na základe schválenej dohody rodičov bol obžalovaný zaviazaný plnením vyživovacej povinnosti na každé z mal. detí sumou 100 Eur mesačne odo dňa 1.1.2010 vždy do 20 - tého dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám ich matky, ktorej boli mal. deti zverené do osobnej starostlivosti a tejto bol povinný zaplatiť aj dlžné výživné za obdobie 1 - 2/2010 vo výške 120 Eur na každé z nich. Pred rozhodnutím súdu o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností bola vyživovacia povinnosť na mal. detí zmenená rozsudkom zo dňa 12.6.2014, sp.zn. 9P/49/2014, ktorým bol obžalovaný povinný prispievať na výživné na každé z mal. detí sumou 150 mesačne odo dňa 1.6.2014. Rozsudkom zo dňa 19.6.2014, sp.zn. 5P/40/2014, bolo manželstvo obžalovaného a Z.. Z. Q. rozvedené, na základe schválenej dohody rodičov bol obžalovaný zaviazaný plnením vyživovacej povinnosti na každé z mal. detí sumou 150 Eur mesačne vždy do 20 - tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám ich matky od právoplatnosti rozsudku t.j. odo dňa 1.7.2014, ktorej boli mal. deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti.

V konaní vedenom pod sp.zn. 6P/189/2017 bol podaný matkou mal. detí návrh na zvýšenie výživného zo strany ich otca - obžalovaného, konanie nie je právoplatne skončené.

V konaní vedenom pod sp.zn. 11Pc/23/2017, bol obžalovaný podaný návrh na vyporiadanie BSM po rozvoде, konanie nie je právoplatne skončené.

V roku 2010 uhradil obžalovaný poštovými poukážkami na výživnom v dvoch splátkach v januári 160 Eur a v marci 440 Eur, v apríli a máji po 200 Eur, v júni a auguste po 300 Eur.

Dlžné výživné za obdobie 10/2010 - 8/2013 vo výške 4425 Eur uhradil obžalovaný dňa 28.6.2018 prevodom finančným prostriedkov zo svojho účtu na účet Z.. Z. Q., o čom bolo do spisu doložené potvrdenie o zrealizovaní transakcie prostredníctvom VÚB, a.s..

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou v správe o rodinných a sociálnych pomeroch uviedol, že matka mal. detí Z.. Z. Q.Š. im zabezpečuje riadnu osobnú starostlivosť primeranú ich veku, obžalovaný nie je vedený v žiadnom z informačných systémov príslušného úradu práce Prešov. Sociálna poisťovňa v období od 1.1.2010 do podania správy, dňa 24.10.2017 neevidovala obžalovaného v registri poistencov a sporiteľom starobného dôchodkového sporenia ani ako poberateľa dávok sociálneho poistenia.

V registri Generálnej prokuratúry má obžalovaný záznam o prebiehajúcim trestnom konaní vo veci tohto súdu sp.zn. 12T/62/2018, obžalovaný nemá záznam v registri STA. V databáze súdov má popri tomto trestnom konaní zaznamenané aj prebiehajúce konanie vo veci sp.zn. 11Pc/23/2017. V období rokov 2013 - 2018 bol viackrát riešený za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktoré boli vybavené uložením pokuty v blokovom konaní resp. napomenutím, v odpise registra trestov nemá zaznamenané žiadne odsúdenie.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a naplnil tak znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, avšak vzhľadom na to, že obžalovaný svoju povinnosť zaplatiť dlžné výživné, splnil v celom rozsahu, a teda žiaden dlh na výživnom podľa výpovede svedkyne Z.. Z. Q.Č. neexistuje, keď táto zároveň uviedla, že v čase keď si obžalovaný voči mal. deťom riadne neplnil vyživovaciu povinnosť tieto núdzou netrpeli a táto skutočnosť na nich nemala trvalo nepriaznivé následky, navrhoval obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, pretože trestnosť činu zanikla z dôvodu účinnej ľútosti.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Pri skúmaní zániku trestnosti trestného činu, súd prihliada na dve podmienky, a to či trestný čin zanedbania povinnej výživy nemal trvalo nepriaznivé následky a na to, či páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním porušil a ohrozil záujem chránený zákonom, a to nárok na výživu založený na ustanoveniach zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď si pravidelne neplnil rozhodnutím súdu uloženú vyživovaciu povinnosť voči svojím mal. deťom B. a Z., keď týmto svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

V priebehu dokazovania v trestnom konaní neboli preukázané iné skutočnosti ohľadne vyživovacej povinnosti, preto súd pri výške výživného na mal. deti vychádzal z doposiaľ právoplatných rozhodnutí vydaných v civilnom konaní. Suma dlžného výživného tak bola vo výške 4425 Eur, ktorú obžalovaný uhradil v priebehu trestného konania, dňa 28.6.2018 prevodom finančných prostriedkov na účet matky mal. detí Z.. Z. Q.. Táto suma predstavuje úhradu dlžného výživného za obdobie od 10/2010 - 8/2013, ktoré tak bolo uhradené do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa

30.10.2019, na ktorom svedkyňa potvrdila skutočnosť, že ku dňu konania hlavného pojednávania je celé dlžné výživné uhradené a neexistuje žiadna suma dlžného výživného.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti kladenej mu za vinu obžalobou dopustil, no svoju vyživovaciu povinnosť si v celom rozsahu dodatočne splnil a zanedbanie povinnej výživy nemalo trvalo nepriaznivé následky na osoby, ktorým mal výživné poukazovať t.j. na mal. deti B. a Z. k rukám ich matky, a teda obžalovaný tým, že zaplatil dlžné výživné využil ustanovenie o účinnej ľútosťi podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v dôsledku čoho trestnosť činu zanikla a preto ho súd spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.